

- zgodnie z art. 277 TFUE, stwierdzenie niemożności stosowania następujących przepisów rozporządzenia SRM, rozporządzenia wykonawczego i rozporządzenia delegowanego:
 - art. 69 ust. 2 oraz art. 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia SRM;
 - art. 4 ust. 2, art. 6, 7 i 10, a także załącznika I do rozporządzenia delegowanego;
 - art. 4 i art. 8 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-466/19, *Société générale* i in./SBR, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. — DH/Komisja

(Sprawa T-507/19)

(2019/C 295/110)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: DH (przedstawiciel: E. Bonanni, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 września 2018 r. ze względu na niewyłączenie doktora X z ewentualnego postępowania przed nowo powołaną komisją lekarską i w konsekwencji powołanie innego, niezależnego lekarza w postępowaniach dotyczących spraw T-308/19 i T-316/19, z zapewnieniem mu terminowego powiadomienia;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty 500 000 EUR lub innej kwoty uznanej przez Sąd za słuszną;
- zobowiązanie Komisji do poinformowania Sądu lub skarżącego o tożsamości lekarza ogólnego, który opiniował pełną dokumentację skarżącego, zachowując anonimowość, i wydał negatywną opinię na temat jego wniosku o zwrot kosztów świadczenia medycznego, na podstawie art. 10 wspólnych zasad, dla którego wymagana jest uprzednia zgoda, o którą wystąpiono we wniosku D/462/17;
- w każdym wypadku — obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi wystąpienie w niniejszym przypadku, w ramach powtórnej komisji lekarskiej, zachowania niezgodnego ze standardami zawodowymi i etycznymi.

Co się tyczy szkody, której dotyczą żądania skarżącego, podnosi on zarówno opóźnienie postępowania, jak i niezgodne ze standardami zawodowymi i etycznymi zachowanie lekarza, o którym mowa, a także działania szkodzące dobremu imieniu poszkodowanego i niezgodne z dobrymi obyczajami oraz niezgodne z prawem zaniechania popełnione przez instytucję, przy uwzględnieniu faktu, że kontekst, w który wpisuje się ta skarga, został zapoczątkowany przez wniosek z dnia 7 czerwca 2000 r. o stwierdzenie pogłębienia się choroby zawodowej skarżącego i przez dwie przegrane przez Komisję sprawy: T-212/01 i T-551/16.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. — Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) i in./Komisja

(Sprawa T-508/19)

(2019/C 295/111)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Niderlandy), Mead Johnson BV (Nijmegen, Niderlandy), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Quigley, QC, M. Whitehouse i P. Halford, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 7848 lub, ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 5 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 zaskarżonej decyzji oraz art. 5 ust. 1 i 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on odzyskanie pomocy od skarżących, skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie właściwych przepisów Income Tax Act of 2010 (ustawy o podatku dochodowym z 2010 r.) („ITA 2010”).